

РЕШЕНИЕ

№ 5187

гр. София, 01.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 10 състав,
в публично заседание на 06.07.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мариета Райкова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **2587** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и следващите от Данъчно-осигурително процесуалния кодекс (ДОПК).
Производството е образувано по жалба на ЕТ „Куадра Рент- Неда Йорданова“, [ЕИК], срещу Ревизионен акт /РА/ № Р-22221422002187-091-001/14.10.2022г., издаден от Г. М.- орган, възложил ревизията и Г. Б.– ръководител на ревизията, в частта, с която е потвърден с Решение № 5/03.01.2023г. на директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място], Централно управление на Национална агенция по приходите относно установен резултат по ЗДДС за данъчен период м.02.2019г. ведно с начислените лихви.

Сочат се допуснати нарушения на ДОПК, както и нарушения на материалния закон във връзка с изложените от ревизиращия орган съображения кога правото на приспадане на данъчен кредит може да бъде отказано. В тази връзка се моли за отмяна на Ревизионния акт в обжалваната и потвърдена с Решението на директора на ОДОП част.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно уведомен, чрез процесуален представител депозира молба, с която поддържа жалбата; моли ревизионният акт да бъде отменен в потвърдената част при съобразяване на изложените в жалбата аргументи. Претендира направени разноски съобразно приложен списък.

Ответникът– директор на дирекция ОДОП при ЦУ на НАП-С., редовно уведомен чрез

процесуален представител оспорва жалбата, като моли съда да я остави без уважение и потвърди РА, в потвърдената с Решение №5/03.01.2023г. част. Подчертава, че липсват данни за реално осъществено посредничество от спорния доставчик. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена не изпраща представител.

Административен съд-София град обсъди оплакванията в жалбата, писмените доказателства по преписката, доводите и становищата на страните, и като направи служебна проверка за законосъобразност на акта съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК, намери следното:

С жалбата се атакува акт, за който изрично е предвидено обжалване пред съд съгласно чл. 156, ал.1 от ДОПК. Решението на директор на Дирекция ОДОП, ЦУ при НАП е връчено на жалбоподателя на 04.01.2023г. /л.20/. Жалбата е подадена в 14- дневния срок за обжалване, чрез административния орган на 17.01.2023г. видно от поставения вх. № 53-04-24 по описа на НАП, Дирекция ОДОП, от надлежно лице и при наличието на правен интерес, поради което същата е процесуално допустима.

От фактическа страна, съдът приема за установено:

Със Заповед №РД-01- 128/18.02.2020г. на директора на ТД на НАП С. /л.21/, издадена на основание чл.11, ал.3 от Закона за Националната агенция за приходите, във връзка с чл.112, ал.2, т.1 ДОПК, са определени служители /органи по приходите/ в сектор „Ревизии“, отдел „Ревизии“ към дирекция „Контрол“ при ТД на НАП- С., които да изпълняват функциите на компетентен орган по чл.112, ал.2, т.1 ДОПК, считано от 18.02.2020г., сред които служители е и Г. И. М.- на длъжност началник сектор „Ревизии“ в отдел „Ревизии“ към дирекция „Контрол“ при ТД на НАП.

На 29.04.2022г., със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-22221422002187-020-001/29.04.2022г. /л.23/, издадена от М. е възложено на Г. С. Б. – главен инспектор по приходите /ръководител на ревизията/ и А. Д. Н.- старши инспектор по приходите извършването на ревизия на ЕТ „Куадра рент- Неда Йорданова“ за определяне на задълженията по ЗДДС за периодите от 01.02.2019г. до 28.02.2019г. и от 01.12.2019г. до 31.12.2019г. С последваща Заповед за изменение на заповед за възлагане на ревизия /ЗИЗВР/ №Р- 22221422002187-020-002/03.08.2022г., срокът на извършване на ревизията е удължен до 05.09.2022г. Заповедите са надлежно връчени на дружеството по електронен път /л.26 и 30/.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-222214222187-092-001/15.09.2022г. /л.31/, връчен на 15.09.2022г. /л.40/. Ревизираното дружество не е подало писмено възражение по РД по чл. 117, ал. 5 от ДОПК.

Ревизията приключва с Ревизионен акт /РА/ №Р-22221422002187/14.10.2022г. /л.42 и сл./, връчен по електронен път на ревизираното лице на 18.10.22 г. /л.46/. С РА са установени задължения за донасяне - ДДС в размер на 26 800лв. и лихви в размер на 8035.87лв., в резултат на извършени корекции на декларирания резултат за ревизираните данъчни периоди. Една от изтъкнатите доставки, във връзка с която не

е признато правото на данъчен кредит, е свързаната с договора за посредничество от 05.02.2019г. между ЕТ „Куадра Рент- Неда Йорданова“ и “Ристок“ ЕООД и фактура № ...14/27.02.2019г., издадена от „Ристок“ ЕООД с ДО 33000 и ДДС 6600 лева. Констатирани са основания за корекция на декларираните от дружеството данни и резултати, включително и относно посочената доставка и данъчен кредит.

РА е създаден в табличен вид, като препраща към констативната част на ревизионния доклад, в който са изложени установените факти и обстоятелства, правни основания за облагане по ЗДДС в ревизираните периоди, включително за извършване на корекция на декларираните данни и резултати.

В срока по чл.152, ал. 1 от ДОПК от ревизирания субект до директора на дирекция „Обжалване и данъчно- осигурителна практика“ при ЦУ на НАП е депозирана жалба срещу констатациите на органите по приходите в процесния ревизионен акт, с вх. № 34-00-217/01.11.2022г. по регистъра на ТД на НАП- [населено място] /л.47/.

С Решение № 5/03.01.2023г. на директор на дирекция ОДОП, ЦУ на НАП [населено място] /л.15 и сл./ е отменен Ревизионен акт №Р-22221422002187-091-001/14.10.2022г. в оспорената част на установения резултат по ЗДДС за данъчен период м.12.2019г. ведно с начислените лихви и потвърден в оспорената част на установения резултат по ЗДДС за данъчен период м.02.2019г. ведно с начислените лихви.

Приета по делото е административната преписка.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Ревизионният акт е издаден от компетентни органи по смисъла на чл. 119, ал.2 от ДОПК във вр. с чл. 7, ал. 1, т. 4 от ЗНАП, в кръга на определените им правомощия. Спазени са процесуалните правила за извършването на ревизията. Ревизионният акт е издаден в предвидената форма съгласно чл. 120, ал. 1 от ДОПК и съдържа реквизитите по чл. 120, ал. 1 от ДОПК, както и указанието, че се приемат констатациите от ревизионния доклад, който на практика представлява неразделна част от издадения ревизионен акт. Поради това липсата на мотиви в акта, при наличието на такива в ревизионния доклад, не представлява нарушение на изискванията за форма и съдържание. Оспореният РА съдържа разпоредителна част в табличен вид, в която е определен размерът на обжалваните задължения. Съдът не констатира съществени процесуални нарушения на административнопроизводствените правила.

Ревизионният акт, както и РД, ЗВР и ЗИЗВР са подписани с електронни подписи от органите по приходите– техни издатели. Става въпрос за издадени електронни документи по смисъла на чл.3, ал.1 ЗЕДЕУУ, по отношение на които с оглед фикцията, установена в ал.2 се приема, че е спазено изискването за писмена форма. Именно като електронни документи, подписани от посочените в тях органи по приходите с електронен подпис, същите са изпратени като електронно съобщение и връчени на ревизираното лице по реда на чл.30, ал.6 ДОПК и това обстоятелство е удостоверено по предвидения за това в цитираната норма ред с разпечатка на записа в

информационната система. Тези електронни документи са представени на съда като възпроизведени и на хартиен носител заверени преписи, с оглед възможността по по чл.184, ал.1 от ГПК, приложима на основание пар.2 от ДР на ДОПК.

РА, РД, ЗВР и ЗИЗВР са подписани с квалифициран електронен подпис съгласно Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги, което не се оспорва по делото, а това се установява и при извършената служебно от съда проверка. По делото са представени удостоверения, издадени от доставчика на удостоверителни услуги, със съдържанието по чл. 24, ал. 1 ЗЕДЕП, което обосновава извод, че ЗВР, РД и РА са издадени от посочените в тях органи по приходите и са подписани от тях с КЕП, по отношение на който в ал.4 на чл. 13 ЗЕДЕП е въведена фикция за саморъчен подпис. На основание чл. 184, ал.1 от ГПК вр. § 2 от ДР на ДОПК ответникът по жалбата е представил същите по делото в заверен препис на хартиен носител /л.198 и сл. от делото/.

С оглед изложеното, съдът намира, че оспореният административен акт е постановен от материално компетентни органи с надлежно делегирани правомощия, чиито изявления са в изискваната от закона форма.

По приложението на материалния закон съдът намира следното:

Предмет на спор в настоящото производство са установени с РА задължения на ЕТ „Куадра Рент- Неда Йорданова“ за довносяне на ДДС в размер на 6 600лв. и лихви в размер на 2 335.85лв., в резултат на извършени корекции на декларирания резултат за данъчен период м. 02, 2019г., вследствие на отказано право на приспадане на данъчен кредит в посочения размер по фактура №...14/27.02.2019г., издадена от „Ристок“ЕООД.

Едноличният търговец, съобразно отразеното в Търговския регистър, следва да се занимава с „отдаване на автомобили под наем, вътрешна и външна търговия във всички разрешени от закона форми и с всички видове стоки и услуги; представителство, посредничество и агентство на местни и чуждестранни физически и юридически лица в страната и в чужбина и всякаква друга търговска дейност, незабранена от закона.“

През ревизирания период са извършени доставки, свързани с продажба на употребяван лек автомобил, употребяван верижен багер и изработка на оценка и бизнес план, както и получена доставка на услуги за изработка на оценка и бизнес план и покупка на употребяван верижен багер.

ЕТ притежава регистрация по реда на ЗДДС от 07.05.2015г. Няма информация за вида и мястото на извършваната икономическа дейност.

В хода на ревизионното производство, на основание чл. 45 от ДОПК са извършени насрещни проверки на други задължени лица, сред които и „Ристок“ЕООД.

На основание чл. 37, ал.3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на ревизираното лице са връчени искания за представяне на документи, съответно, ИПДПОЗЛ №

P-22221422002187-040-001/10.05.2022г и ИПДПОЗЛ №
P-22221422002187-040-002/13.07.2022г. и такива са представени по електронен път и
приложени към преписката.

В хода на ревизията е установено, че за ревизирувания период в съответствие с изискванията на чл. 124, ал. 1 от ЗДДС едноличният търговец води редовно и за всеки данъчен период задължителните регистри- „Дневник за покупките“ и „Дневник за продажбите“; за ревизирувания период са подавани справки- декларации в установения съгласно чл. 125, ал. 5 от закона срок.

В резултат на ревизията е направена констатация, че ревизираното лице на основание чл.68, ал.1 вр. чл.6/9 от ЗДДС няма право на приспадане на данъчен кредит в размер на 6600 лева по фактура №...14/27.02.2019г., издадена от „Ристок“ЕООД с ЕИК[ЕИК]. Отказът е аргументиран с недоказаност на доставката, предмет на посочената фактура;

Наличието на доставка (данъчно събитие) е основополагаща предпоставка за задействане механизма както на начисляване (изискуемостта) на данък добавена стойност, така и за възникване на правото на приспадане на данъчен кредит. В тежест на административния орган е да установи фактическите констатации в ревизионния акт, послужили като основание за определяне на дължимите от жалбоподателя задължения за ДДС. Наличието на кумулативните условия за възникване на право на данъчен кредит по смисъла на чл. 69 и сл. от ЗДДС, респективно отсъствието на някоя от хипотезите по чл. 70 от ЗДДС, които възпрепятстват възникването му, са факти от обективната действителност, наличието или отсъствието на които е свързано с възникването на благоприятни последици за оспорващото дружество- възникване на право на данъчен кредит по конкретно посочената фактура.

В тежест на задълженото лице е да докаже положителния факт- наличието на условията за възникване на право на данъчен кредит, респективно отсъствието на някоя от хипотезите по чл. 70 от ЗДДС. Изходящият относим факт за приложимостта на цитираните разпоредби от ЗДДС е установяването на реално осъществена доставка. В нормата на чл. 68, ал. 1, т.1 от ЗДДС е дадено определение за данъчен кредит, като това е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за получени от него стоки или услуги по облагаема доставка, като в ал. 2 на същата разпоредба е уточнено, че правото на приспадане възниква, когато данъкът е станал изискуем. С разпоредбата на чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, упражняване правото на приспадане на данъчен кредит е обвързано с условието стоките и услугите да се използват за целите на извършваните от регистрираното лице облагаеми доставки. Легалната дефиницията за облагаема доставка е дадена в чл. 12, ал. 1 от ЗДДС, а именно: всяка доставка на стока или услуга по смисъла на чл. 6 и чл. 9, когато е извършена от данъчно задължено лице по този закон и е с място на изпълнение на територията на страната, както и доставката, облагаема с нулева ставка, извършена от данъчно задължено лице, освен в случаите, в които този закон предвижда друго. С разпоредбите на чл. 25 и чл. 68, ал. 2 от ЗДДС, законодателят е транспонира нормите на чл. 167 и чл. 63 от Директива 2006/112/ЕО.

На плоскостта на горните правни положения съдът счита, че органът по приходите е формирал законосъобразен извод относно отразената във фактура №.14/27.02.2019г. доставка от „Ристок“ЕООД, като на основание чл. 68, ал. 1, т.1, във връзка с чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС и чл. 6/9 от ЗДДС не е признал правото на приспадане на данъчен кредит за ревизирания период по същата. В тежест на данъчно задълженото лице (оспорващия) е да докаже наличието на всички законови предпоставки за правото му на данъчен кредит, включително и реалността на услугата, каквито твърдения е изложил в жалбата си до съда. Притежаването на данъчна фактура не е достатъчно да обоснове реалност на отразените в счетоводните регистри стопански операции. Доставката е доказана само ако между доставчика и получателя съществува реално правоотношение с достатъчно индивидуализиран предмет, в рамките на което се разменят конкретни взаимни престации. При оспорване на фактурата относно отразените в тях стопански операции, в тежест на ползващия се от правата по тези документи е да докаже, че отразените такива във фактурата действително са осъществени. Недоказана реална доставка, макар и документално оформена в счетоводството, не поражда права за данъчно задълженото лице. В тази връзка за целите на ЗДДС данъчно събитие е не правоотношението (валидността на търговската сделка), а изпълнението на задължението за прехвърляне на правото на собственост (при доставката на стока) или за извършването на услугата (по арг. от чл. 6, ал. 1 и чл. 9, ал. 1 и чл. 25, ал. 1 от ЗДДС).

Предметът на фактура №...14/27.02.2019г., издадена от „Ристок“ЕООД е посочен „съгласно договор,, с цена 33 000лв. Представеният съответен договор от едноличния търговец е договор за посредничество от 05.02.2019г., сключен между ЕТ „Куадра Рент-Неда Йорданова“ като възложител и „Ристок“ ЕООД като изпълнител. Съгласно чл.1 от договора възложителят възлага, а изпълнителя приема „да намери потенциални купувачи и подготви сключването на договор за продажба на площадка за изкупуване на метали, ведно с прилежащата механизация и бизнес план за развитие на дейността, съгласно договор между ЕТ „Куадра Рент-Неда Йорданова“ и „Диём 56“ ЕООД; да води преговори до окончателното сключване на договор между възложителя и контрагентите му /заб. представен е договор от 18.11.2019 между „Диём 56“ООД и ЕТ със същия предмет, където „Диём 56“ООД се явява възложител, като различието е, че е посочено е точно местонахождение на площадката за изкупуване на метали/.

По силата на чл.2 от договора от 05.02.2019г с „Ристок“ ЕООД, при сключване на договора за продажба Едноличния търговец се задължава да заплати на „Ристок“ЕООД възнаграждение в размер на 33 000 лева без ДДС. Съответно, в чл.3 и чл.4 са посочени правата и задълженията на двете страни /същите права и задължения са посочени в договора от 18.11.2018г., сключен между „Диём 56“ООД и ЕТ „Куадра Рент- Неда

Йорданова“, с тази разлика, че при сключване на договор за продажба възложителят заплаща на изпълнителя възнаграждение в размер на 80 000 лева без ДДС/.

Обсегът на доказване в случая е съсредоточен до установяване на единствения спорен факт– този на осъществяване на доставка по фактурата, за която с РА е отказано претендираното от жалбоподателя данъчно право т.е. търсил ли е „Ристок“ЕООД купувачи и подготвил ли е сключването на договор за площадката за продажба на метали, в едно с прилежащата механизация и изготвил ли е бизнес план за дейността за развитие на тази площадка. Очаквано е да съществуват информационни /документални/ следи за движението в пространството на предмета на доставката т.е. доказателства да е извършено посредничеството и сключен договор за продажба на въпросната площадка /като резултат на посредничеството/ и който договор във всички случаи е документиран, предвид наличието на недвижими имоти в обхвата на общата собственост на „Дием 56“ЕООД.

Не се представят доказателства относно изпълнението от страна на доставчика на фактурираната услуга. Липсват данни „Ристок“ЕООД да е водило преговори с трети лица, да съществува подготвен договор за продажбата на площадката за изкупуване на метали, собственост на „Дием 56“ООД; съответно- не е представен договора за продажба, който е сключен в резултат на посредничеството, след като плащането по договора от 05.02.2019г. е обвързано със сключването на такъв договор; дори не е индивидуализиран потенциалния нов собственик на площадката за продажба на цветни метали.

В тази връзка следва да се отбележи, че съгласно изложеното в РА и приложенията към него, по исканията за предоставяне на документи и писмени обяснения, ревизираното лице е представило спорната фактура, документи за извършеното плащане и договора за посредничество от 05.02.2019г., но не е представило съпътстващи документи, удостоверяващи получаването на доставката, нито са дадени обяснения от дружеството във връзка с услугата по посредничество – да са провеждани срещи, разговори, кореспонденция с потенциален купувач, да е търсен и намерен клиент, който да закупи площадката за изкупуване на цветни метали, да е сключен договор за продажбата ѝ и т.н. Представен е бизнес план с цел продажба на площадка за изкупуване на черни и цветни метали, находяща се на [улица], собственост на „Дием 56“ООД със сума на инвестицията 830

000 лева, но така представеният документ не може да се обвърже с настъпилото данъчно събитие по фактура № 14/27.02.2019г. и да се счита, дори и за частично изпълнение на предмета по договора от 05.02.2019г. /л.70/. Така представеният бизнес план удостоверява част от изпълнението по договор QRC001-18 от 18.11.2018г., сключен между „Диём 56“ООД и ЕТ „Куадра рент- Неда Йорданова“, като е представен приемо- предавателен протокол от 17.02.2019г., с който представляващия „Диём 56“ООД е получил от пълномощник на едноличния търговец изготвения бизнес план. Липсват доказателства изготвеният бизнес план да е в резултат на договора от 05.02.2019г., да е предаден на ревизираното дружество от предхождащия доставчик.

Отделно от това, в съдържанието на самия договор за посредничество от 05.02.2019г. има множество несъответствия, които създават впечатление за съставянето му единствено и само, за да удостовери пред данъчните органи наличие на договорно задължение и документираща една несъществуваща услуга. Така напр. в чл.3 са смесени дейности, неотнормирани към посредничеството; посочено е, че възложителят следва да представи на изпълнителя информация „относно предлаганата стока- количества, цени, срокове на доставка“; в чл.4 е посочено, че изпълнителят се задължава „да проучи възможността за реализация/закупуване на определената стока“. Налична е и противоречаща си клауза с договора QRC001-18 от 18.11.2018г., сключен между „Диём 56“ООД и ЕТ „Куадра Рент- Неда Йорданова“- в чл.1 от договора за посредничество от 05.02.2019г. с „Ристок“ ЕООД е посочено, че изпълнителят следва да води преговори до окончателно сключване на договора между възложителя ЕТ „Куадра Рент- Неда Йорданова“ и съконтрагентите му, като същевременно в договора QRC001-18 от 18.11.2018г. е налице забрана едноличният търговец /имащ качеството на изпълнител по този предхождащ договор/ да подписва договори от името на „Диём 56“ООД /чл.4, ал.2/, /заб. сходни несъответствия има и в коментирания по- горе бизнес план, където на няколко места се говори за отдаване под наем на автомобили, каквато дейност собственикът на площадката за черни и цветни метали няма, което означава, че документът е съставян небрежно и без реално намерение да породи правни последици- да изложи перспектива пред евентуалните купувачи за развитие на площадката./

От значение за изводите за липсваща доставка е и следното -във връзка с установяване реалността на посредническата услуга по договора, на основание чл.45, ал.2 от ДОПК е извършена насрещна проверка на

„Ристок“ ЕООД, приключила с протокол № П-222204220800298-141-001 от 22.06.2022г. ЗЛ не е представило възможност за извършване на проверката, няма представени документи и писмени обяснения, тъй като нито чрез електронен адрес, нито след посещения на място на адреса за кореспонденция /в случая адрес по чл.8 от ДОПК/ е открит/отзовал се представляващ дружеството. След проверка в информационната система на НАП е установено, че „Ристок“ЕООД е регистрирано по ЗДДС на 04.01.2019г. на основание- Регистрация по избор, независимо от облагаемия оборот и дерегистрирано на 19.11.2019г. при установени обстоятелства по чл.176 от ЗДДС; нямало е назначени лица на трудови договори; на дружеството е извършена ревизия по ЗДДС за периода 04.01.2019г. до 19.11.2019г., приключила с издаването на РА №Р-2222040002765-091-001/27.03.2021г., в който по отношение на извършените доставки от лицето е установено, че дружеството не разполага с каквато и да било обезпеченост /техническа, технологична и кадрова/ и не доказва, че извършва реална независима икономическа дейност

В този смисъл и в обобщение на доказателствената съвкупност, съдът счита, че издадената фактури от „Ристок“ЕООД, по която ЕТ „Куадра Рент- Неда Йорданова“ е упражнило право на приспадане на данъчен кредит не отразяват обективната действителност, т.е. не е налице реално извършена доставка на услуга по смисъла на чл.9 от ЗДДС.

Правото на приспадане на данъчен кредит е субективно публично право на данъчнозадълженото лице с насрещен субект- приходната администрация. Това право е обусловено от кумулативното осъществяване на материалноправните предпоставки на регламентирания в ЗДДС сложен фактически състав, който наред с притежаването на данъчния документ по чл. 71, т.1 ЗДДС изисква и установяването на реално получаване на стоките или услугите по облагаемата доставка. При условие, че е издадена фактура и е начислен данък, без да е налице фактически извършена стопанска операция, какъвто е настоящият случай, съдът намира, че не са налице основания за приспадане на данъка. Обстоятелството, че е документално оформена извършена доставка по фактура № ...14/27.02.2019г. издадена от „Ристок“ЕООД не е равносилно на реално извършена доставка, още по-малко на надлежното ѝ доказване в процеса. Съгласно указаната доказателствена тежест страните са длъжни да докажат твърдените от тях факти, от които черпят благоприятни за себе си правни последици. В случая жалбоподателят не се е справил със задачата да докаже главно и пълно изпълнението на

услугата по въпросната фактура, нито резултатът от нея, а именно изпълнена услугата по посредничество от „Ристок“ЕООД.

С оглед изложеното, жалбата срещу РА, в частта на отказаното право на приспадане данъчен кредит за м.2. 2019, е неоснователна.

Ответникът е направил искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, което при този изход на спора следва да бъде уважено в размер на 1193.59 съгласно чл. 8, ал.1 вр. чл.7 ал. 2, т. 2 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения (с оглед материален интерес в размер на 8 935.85лв)

Така мотивиран и на основание чл. 160, ал. 1 ДОПК, Административен съд София град, 10 -ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ЕТ „Куадра Рент- Неда Йорданова“, ЕИК[ЕИК], срещу Ревизионен акт /РА/ № Р-22221422002187-091-001/14.10.2022г., издаден от Г. М.- орган, възложил ревизията и Г. Б.– ръководител на ревизията, в частта, с която е потвърден с Решение № 5/03.01.2023г. на директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място], Централно управление на Национална агенция по приходите относно установен резултат по ЗДДС за данъчен период м.02.2019г. ведно с начислените лихви.

ОСЪЖДА „ЕТ „Куадра Рент- Неда Йорданова“, ЕИК[ЕИК] да заплати на дирекция „Обжалване и данъчно- осигурителна практика”- С. при ЦУ на НАП юрисконсултско възнаграждение в размер на 1193.59 лв.

Решението може да бъде обжалвано от страните с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.